

พระราชบัญญัติ

เงินประจำตำแหน่งและค่าพาหนะ
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับ
เบี้ยประชุมของกรรมการ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๐

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ธันวาคม ๒๕๐๐

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงิน
ประจำตำแหน่งและค่าพาหนะของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กับเบญประชุมของกรรมาธิการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้น
ไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
เงินประจำตำแหน่งและค่าพาหนะของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กับเบญประชุมของกรรมาธิการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔ ทวิ แห่ง
พระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและค่าพาหนะของสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรกับเบญประชุมของกรรมาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๕

“มาตรา ๔ ทวิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑
นอกจากได้รับเงินประจำตำแหน่งตามความในมาตรา ๔ แล้ว
ให้ได้รับเงินค่ารับรองเป็นเงินเหมาอีกเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พจน์ สารสิน
นายกรัฐมนตรี

